

Χαιρετισμός Χριστίνας Μαυρονικόλα, 29.6.17

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΦΟΙΤΗΣΗΣ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Εξοχότατε κύριε Υπουργέ, εντιμότατε κύριε Πρύτανη, αξιότιμοι Καθηγητές, αγαπητές κυρίες και κύριοι.

Δεν ήμουν σίγουρη για το τι περίμενα να βρω όταν το 2003 πετύχαινα εισαγωγή στο προπτυχιακό πρόγραμμα του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών και Μηχανικών Περιβάλλοντος του Πανεπιστημίου Κύπρου. Φοιτήτρια της Πολυτεχνικής Σχολής από την πρώτη ημέρα που αυτή υποδέχθηκε φοιτητές, είχα τη χαρά να δω την επένδυση της πολιτείας στην εκπαίδευση και την έρευνα να αποδίδει, το στοίχημα της πολυτεχνικής για την αριστεία να κερδίζεται, αλλά και τη σχέση σεβασμού, και περηφάνιας με τους αποφοίτους της να κτίζεται. Του ίδιου σεβασμού και περηφάνιας που είμαι σίγουρη ότι ο καθένας νοιώθει απόψε για τη Σχολή του, το πτυχίο του, το Πανεπιστήμιο μας.

14 χρόνια λοιπόν αργότερα το δικό μου όμορφο ταξίδι ολοκληρώνεται, τελετουργικά τουλάχιστον απόψε. Για τους περισσότερους απόφοιτους το ταξίδι αυτό πιθανότατα να ήταν πιο σύντομο, αλλά ο απολογισμός· κοινός. Σε ένα ταξίδι μάθησης, εμπειριών και ευκαιριών, ανακαλύψαμε τρόπους συνύπαρξης και συνεργασίας, ψηλαφίσαμε αρχές και αξίες, κτίσαμε σχέσεις ζωής, απογοητευτήκαμε, αποτύχαμε, διεκδικήσαμε, πετύχαμε. Βγαίνοντας έξω από την πεπατημένη όπου όλα είναι εύκολα, γνώριμα και στάσιμα· δοκιμάζοντας σε αβέβαιο περιβάλλον και ερευνώντας στα όρια του αδύνατου· με την επιμονή και τη μεθοδικότητα που μας δίδαξαν –αυτοί που τάχτηκαν οδηγοί και συνοδοιπόροι μας– μάθαμε να βλέπουμε τα εμπόδια ως διάδρομο στην πορεία για το στόχο. Και αυτός είναι ο πραγματικός μας πλούτος.

Το κρίσιμο όμως σημείο που διαφοροποιεί τα πάντα είναι το γεγονός πως αυτός ο πλούτος, αυτή η προσωπική επιτυχία τους καθενός από εμάς που επιβραβεύετε απόψε με την παρουσία σας, δεν αντανακλά μόνο στους αποφοίτους αλλά καθίσταται κοινό κτήμα, περιουσία της κοινωνίας, της οποίας αποτελούμε το πιο ζωντανό, το πιο δυνατό, το πιο παραγωγικό κομμάτι.

Είναι για αυτό που η αξιοποίηση των νέων επιστημόνων στη χώρα μας οριοθετεί, όχι απλά την προοπτική της για το μέλλον αλλά, σε τελική ανάλυση, την πραγμάτωση του περιβόητου success story της. Είναι για αυτό που η πολιτεία πρέπει να προνοήσει για τη χρηματοδότηση των νέων ερευνητών και να επενδύσει περισσότερο στην καινοτομία. Να δώσει δημιουργικό διέξοδο στη γνώση, την εξειδίκευση, τις ιδίες των νέων ανθρώπων. Να αξιοποιήσει το ανθρώπινο κεφάλαιό της. Τις γενιές των μάστερ και των διδακτορικών. Να φέρει πίσω τους άριστους που έχασε, τους άξιους που έδιωξε απογοητευμένους από την Κύπρο και την προοπτική της.

Αγαπητέ απόφοιτε του 2017, εκείνη τη στιγμή που θα σκεφτείς ότι λιγότεψαν τα ζωντανά παραδείγματα που με το συνολικό ήθος τους μπορούν να λειτουργήσουν ως σύμβολα ικανά να σε επηρεάσουν με το παράδειγμά τους για το κοινό καλό, κατάκτησε το μέλλον με την ανάμνηση εκείνων των υπέροχων δασκάλων σου, εκείνου του απίθανου και αδιαπραγμάτευτου ακαδημαϊκού σου, εκείνων των περήφανων γονιών σου, ετούτου του άριστου Πανεπιστημίου σου.

Μην συμβιβάζεις την αξιοπρέπειά σου στον αγώνα της ζωής, γίνε εσύ το αξιομίμητο, αποτέλεσε πρώτα εσύ την αλλαγή που θέλεις να δεις στον κόσμο. Και μην καταδέχεσαι να ρωτάς: «Θα νικήσουμε; Θα νικηθούμε;» Πολέμα!

Σας ευχαριστώ.